

#ENGAGE 2 CHANGE

Rozpoznawaj i zgłaszaj nadużycia wobec starszych dorosłych oraz osób z niepełnosprawnościami

www2.illinois.gov/aging/Engage



**State of Illinois, Department on Aging
(Departament ds. Seniorów stanu Illinois)**

One Natural Resources Way, #100
Springfield, Illinois 62702-1271
www.illinois.gov/aging

Linia Pomocy dla Seniorów (Senior Helpline)

(od poniedziałku do piątku w godz. 8:30 – 17:00):

1-800-252-8966, 1-888-206-1327 (TTY – telefon tekstowy)

**Całodobowa infolinia ws. usług ochronnych dla dorosłych
(Adult Protective Services Hotline):**

1-866-800-1409, 1-888-206-1327 (TTY – telefon tekstowy)

Zgodnie z odpowiednimi ustawami stanowymi i federalnymi Departament ds. Seniorów stanu Illinois (Illinois Department on Aging) nie dyskryminuje w przyjmowaniu do programów ani traktowaniu przy zatrudnieniu. Jeśli uważasz, że byłeś(-aś) dyskryminowany(-a), zadzwoń na Linie Pomocy dla Seniorów pod numer 1-800-252-8966, 1-888-206-1327 (TTY – telefon tekstowy).



State of Illinois
Illinois Department on Aging



SAMOZANIEDBANIE

Zaangażuj się, aby otrzymać
informacje, rozpoznawać i
pomagać tym, którzy mogą
doświadczać samozaniedbania

*Program w ramach usług ochronnych
dla dorosłych w stanie Illinois*

#ENGAGE 2 CHANGE

PROGRAM USŁUG OCHRONNYCH DLA DOROSŁYCH W STANIE ILLINOIS

Ustawa o usługach ochronnych dla dorosłych w stanie Illinois (Illinois Adult Protective Services Act) (ustawa publiczna 98-0049) została uchwalona w celu rozwiązania problemu stosowania nadużyć wobec niepełnosprawnych osób dorosłych w wieku 18–59 lat oraz osób w wieku 60 lat i starszych, które mieszkają we własnych domach. Na mocy tej ustawy Departament ds. Seniorów stanu Illinois (Illinois Department on Aging) zarządza programem interwencyjnym uruchomionych w ramach usług ochronnych dla dorosłych (Adult Protective Services, APS) w celu reagowania na zgłoszenia o rzekomych nadużyciach, zaniedbywaniu i wykorzystywaniu finansowemu (abuse, neglect, financial exploitation, ANE) takich osób, jak również w celu pracy z człowiekiem dorosłym, aby móc opracować i wdrożyć indywidualny plan ustabilizowania sytuacji i zaradzenia niewłaściwym okolicznościom.

Program APS przyjmuje również zgłoszenia o samozaniedbaniu, aby pomóc uprawnionym osobom dorosłym, które nie są w stanie samodzielnie zbadać o siebie lub odmawiają wykonywania podstawowych czynności w zakresie samoopieki. W naszych społecznościach jest wiele takich nieporadnych dorosłych osób. To może być Twój przyjaciel, sąsiad, krewny, a może nawet Ty sam(a).

Ta broszura ma pomóc Ci zrozumieć, co oznacza termin „samozaniedbanie” i w jaki sposób wpasowuje się w program APS.

Samozaniedbanie:

Samozaniedbanie definiuje się jako stan, który wynika z niemożności wykonywania przez daną osobę niezbędnych czynności w zakresie samoobsługi, co zasadniczo zagraża zdrowiu takiej osoby i obejmuje następujące kwestie:

- Zapewnienie sobie niezbędnej żywności, odzieży lub schronienia i opieki zdrowotnej; oraz
- Uzyskiwanie dóbr i usług potrzebnych do utrzymania zdrowia fizycznego, zdrowia psychicznego, dobrostanu emocjonalnego i ogólnego bezpieczeństwa.
- Zbieractwo może podpadać pod kategorię samozaniedbania wyłącznie wówczas, gdy zachowanie i sytuacja związane z gromadzeniem przedmiotów spełniają kryteria progowe, gdzie dana osoba jest zagrożona.

Co zrobić, jeśli dana osoba nie chce żadnej pomocy?

Podstawą programu APS jest prawo osoby dorosłej do samostanowienia, a żadne decyzje dotyczące danej osoby dorosłej nie są podejmowane bez jej udziału i zgody. Dokładamy wszelkich starań, aby utrzymać taką osobę w jej własnym domu. Dotyczy to również samozaniedbania. Każdy, u kogo podejrzewa się samozaniedbanie, ma prawo odmówić skorzystania z usług.

Po otrzymaniu zgłoszenia przeszkolony koordynator sprawy reaguje w określonym terminie zależnie od powagi sytuacji: w ciągu 24 godzin w sytuacjach zagrażających życiu lub w ciągu 72 godzin w większości przypadków zaniedbania lub w niegroźnych sytuacjach nadużyć fizycznych.

Czy kiedy dokonuję zgłoszenia muszę wiedzieć na pewno, że ktoś doświadcza samozaniedbania?

Nie. Podobnie jak w przypadku innych rodzajów nadużyć, którymi zajmuje się APS – zadzwoń, jeśli coś podejrzewasz. W ramach tego programu w sposób profesjonalny i poufny określa się, czy dana sytuacja spełnia niezbędne poziomy kryteriów.

Czy dany przypadek może być zarówno samozaniedbaniem, jak i nadużyciem ANE?

Tak. Dana osoba może doświadczać samozaniedbania, ale także nadużyć i zaniedbywania ze strony innych.

Jakie są przykłady samozaniedbania?

W ramach programu APS analizuje się wiele wskaźników, aby móc określić samozaniedbanie. Na przykład wiele osób, które doświadczają samozaniedbania, odmówiło opieki medycznej, przyjmowania leków lub w inny sposób wykazywało zachowania szkodliwe dla własnego zdrowia. Inne osoby nie miały odpowiednich przyborów, schronienia, jedzenia czy odzieży. Należy pamiętać, że problemy takie jak np. bezdomność, alkoholizm, zażywanie substancji odurzających czy zbieractwo same w sobie nie muszą stanowić takich poziomów zagrożenia, które pozwoliłyby na interwencję ze strony APS. Przeszkolony koordynator sprawy przeanalizuje stan psychiczny i fizyczny danej osoby oraz jej obecną sytuację w celu dokonania właściwej oceny.

Jak powszechny jest problem samozaniedbania?

Samozaniedbanie jest bardzo powszechne; w gruncie rzeczy w pierwszym roku działania programu APS przyjęto formalnie prawie 5000 zgłoszeń o samozaniedbaniu. Stanowi to 21 procent wszystkich zgłoszeń otrzymanych przez program.

Jak APS może pomóc komuś, kto doświadcza samozaniedbania?

W ramach interwencji dana osoba otrzymuje pomoc w zdobyciu niezbędnych dla niej rzeczy, takich jak np. żywność, odzież, schronienie i opieka zdrowotna, a także w uzyskaniu dóbr i usług niezbędnych do utrzymania zdrowia fizycznego i psychicznego.

**ZGŁOŚ, JEŚLI PODEJRZEWASZ
SAMOZANIEDBANIE**

1-866-800-1409

NUMER NA CAŁODOBOWĄ INFOLINIĘ // WSZYSTKIE ROZMOWY SĄ POUFNE.